

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **UNIMEX-INVEST, s.r.o.**, se sídlem v Ostravě-Porubě, Svojsíkova 1596/2, proti žalovanému **Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, náměstí Dr. E. Beneše 555/6, ve věci vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2008 č.j. MOP 22726/2008 MOP S 596/2008,

takto:

- I. Žaloba na vyslovení nicotnosti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 19.5.2008 č.j. MOP 22726/2008 MOP S 596/2008 se **odmítá**.
- II. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, k němuž došlo vydáním rozhodnutí ze dne 19.5.2008 č.j. MOP 22726/2008 MOP S 596/2008, se **odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2008 č.j. MOP 22726/2008 MOP S 596/2008. Nicotnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v tom, že nemohlo vyvolat účinky předpokládané ust. § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), protože žalobce jakožto právnická osoba nemohl řádně uplatnit opravné prostředky podle správního řádu, neboť v době vydání a nabytí údajné právní moci rozhodnutí neměl v obchodním rejstříku zapsaného jednatele, a to v důsledku nesprávného úředního postupu. Žalobce neměl v období od 25.4.2008 do května 2013 žádný statutární orgán ani jinou oprávněnou osobu, která by jeho jménem jednala. Napadené rozhodnutí tedy nikdy nebylo žalobci řádně doručeno podle ust. § 21 správního řádu.

Podle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Právní názor vyjádřený žalobcem v podané žalobě, že ust. § 72 s.ř.s. o žalobních lhůtách neplatí pro žaloby, jejichž důvodem je tvrzená nicotnost, krajský soud nepovažuje za správný. Vychází přitom z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), který již v minulosti dospěl k opačnému právnímu názoru (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17.3.2005 č.j. 7 Afs 17/2005-42) a vyslovil, že pro podání žaloby, kterou se žalobce domáhá vyslovení nicotnosti správního rozhodnutí, platí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s.ř.s. Také v dalším rozsudku NSS vyslovil, že *„možnost vyslovení nicotnosti právního aktu přichází v úvahu jen za splnění předpokladu, že žaloba proti takovému aktu směřující je sama způsobilá soudní přezkum vůbec vyvolat.“* (rozsudek ze dne 21.4.2005 č.j. 4 As 31/2004-53, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 619/2005). Uvedenou otázkou se zabýval také rozšířený senát NSS, který v usnesení ze dne 12.3.2013 pod č.j. 7 As 100/2010-65, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 2837/2013 dospěl k závěru, že nicotnost je jedním z možných důvodů pro zrušení rozhodnutí v odvolacím řízení a že *„žalobu je...nutné podle § 72 odst. 1 s.ř.s. podat do dvou měsíců poté, kdy bylo žalobci oznámeno rozhodnutí o odvolání doručením jeho písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“* Z citovaných rozhodnutí NSS vyplývá, že judikatura k právní otázce žalobních lhůt ve vztahu k žalobě na nicotnost správního rozhodnutí je zcela jednotná.

K žalobcově námitce, že vzhledem k dočasné situaci, kdy neměl v obchodním rejstříku zapsaného statutárního zástupce, mu dle jeho názoru nebylo napadené rozhodnutí nikdy řádně doručeno, v čemž spatřuje další rozhodnou skutečnost pro posuzování lhůty pro podání žaloby, krajský soud uvádí, že judikatura správních soudů mj. dospěla také k tomu, že rozhodující je tzv. materiální pojetí doručení, tj. stav, kdy je žalobce prokazatelně s obsahem konkrétního rozhodnutí seznámen bez ohledu na formální stránku doručení. V tomto směru a ve vztahu k tvrzené nicotnosti

napadeného rozhodnutí považuje krajský soud za zásadní právní názor NSS vyjádřený v rozsudku ze dne 26.8.2014 č.j. 6 As 96/2014-31, v němž NSS uvedl, že „*Lhůta pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) namítající nicotnost správního rozhodnutí, které nebylo formálně žalobci správním orgánem oznámeno, začíná běžet ode dne, k němuž byl žalobce prokazatelně seznámen s obsahem napadeného rozhodnutí.*“ V posuzované věci krajský soud neshledal žádné právní ani skutkové důvody, pro které by se měl od tohoto judikátu NSS odklonit.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno fikcí, když nevyzvednutá zásilka byla po uplynutí úložní lhůty vrácena zpět žalovanému. Z této právní skutečnosti nelze dovodit, že by byl žalobce seznámen s obsahem napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu má však krajský soud dále za prokázané, že žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 4.6.2008 prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Gabriely Nejedlíkové odvolání, o němž pak bylo následně rozhodnuto Magistrátem města Ostravy jakožto odvolacím orgánem rozhodnutím ze dne 12.8.2008 č.j. Vnitř./R-10/08/2/Nyk, které nabylo právní moci dne 18.8.2008. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce byl nejpozději dne 4.6.2008 prokazatelně seznámen s obsahem napadeného rozhodnutí, neboť proti němu uplatnil řádný opravný prostředek. Od tohoto data se proto dle názoru krajského soudu odvíjí běh prekluzivní dvouměsíční lhůty k podání žaloby na nicotnost, takže posledním dnem této lhůty byl den 4.8.2008. Žaloba však byla podána u soudu dne 1.10.2013.

Jelikož žaloba byla podána po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty určené podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s., přičemž zmeškání lhůty nelze podle odst. 4 citovaného ustanovení prominout, krajský soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobu na vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí jako opožděnou odmítl (výrok I tohoto usnesení).

V podané žalobě se žalobce alternativně domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného podle ust. § 82 s.ř.s., který stále trvá, přičemž tento zásah spatřuje ve vydání napadeného rozhodnutí.

Podle ust. § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Z citovaného ust. § 82 s.ř.s. vyplývá, že zákon připouští podání tzv. zásahové žaloby pouze v těch případech, kdy tvrzený zásah není rozhodnutím. Jinými slovy podání zásahové žaloby proti správnímu rozhodnutí je nepřipustné.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud návrh žalobce na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který je spatřován ve vydání rozhodnutí ze dne 19.5.2008 č.j. MOP 22726/2008 MOP S 596/2008, ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na ust. § 82 s.ř.s. odmítl jako nepřipustný (výrok II tohoto usnesení).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

Poučení: Proti výrokům I, II a III tohoto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku IV tohoto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 26. března 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu